

og Daad de fattige Mennesker dør paa Egnen, som vilde tage sig denne Opgave paa, og i de Tider, da Rambusch kom dertil, var der for dem ikke svært mange andre at støtte sig til. Det er ikke for meget sagt, at naar Egnen omkring Sjørup i den sidste Menneskealder har faaet det Udseende, den har, jeg kunde næsten sige, naar Menneskene har faaet et andet Udseende end for en Menneskealder siden, er det Rambusch's Skyld. Derfor synes jeg, at den Skæbne, Mindretallet kunde unde ham, er i den Grad ufortjent, at jeg bogstavelig talt med Sorg har taget Ordet i Dag for at sige, at det tjener ikke de Medlemmer, der i Dag vil følge Mindretallet, til Ære, at de vil behandle ham saaledes, som de har til Hensigt. Jeg er ikke stolt af at være Kollega med de Herrer, der i Dag behandler ham saadan.

Rørdam: Jeg kan fuldt ud slutte mig til de Udtalelser, som kom fra den ærede sidste Taler (H. P. Hansen [Randers Amts 1ste Valgkreds]). Den Indsats, som Distriktslæge Rambusch ved et mangleaarigt Arbejde har gjort som Distriktslæge i Hygiejens Tjeneste, er af en saadan Natur, at den Gang der blev Tale om, at der skulde en ny Fysikus til Aalborg, var der ingen Tvivl om, at Valget maatte falde paa Rambusch, og han kom saa derop.

Det ærede Medlem fra Ruds Vedby (Svendsen) talte om de overordentlig store Lønninger, disse Embedslæger havde — det Udtryk brugte han flere Gange —, og nævnedes, at Amtslæger havde 4,000 Kr. og Kredslæger 3,000 Kr., men det forekommer mig at være meget stærke Ord at bruge om dette Forhold. Synes det ærede Medlem fra Ruds Vedby virkelig, at en Lønning af 4,000 Kr. for en af Statens højeste Embedsmænd i disse Tider er en overordentlig stor Lønning? Saa sagde det ærede Medlem, at de havde Lejlighed til at tjene ekstra store Honorarer. Tænk, siger det ærede Medlem, denne Mand har oppebaaret 2,000 Kr. foruden sine 4,000 Kr., saa han har faaet i alt 6,000 Kr., det er dog en overordentlig stor Lønning! Jeg synes, at vi her i Rigsdagen skulde komme bort fra at udtale noget saadant som, at naar en af Statens højeste Embedsmænd har en Lønning paa 6,000 Kr. alt i alt og er udelukket fra privat Erhverv — saa meget Beslag lægger disse Virksomheder paa Lægen, langt mere, end man havde tænkt sig, den Gang Embedslægeloven blev lavet —, er det en overordentlig rigelig Lønning. Det ærede Medlem synes nu neppe

heller, at dette i disse Tider er en overordentlig rigelig Lønning for en af Statens øverste Embedsmænd. Man maa i hvert Fald sammenligne den med, hvad andre Læger tjener. En af de ringest tjenende praktiserende Læger her i Danmark tjener mere end 6,000 Kr. om Aaret, og der er overhovedet meget faa praktiserende Læger, der ikke tjener 6,000 Kr. om Aaret.

Det var nu ikke for at sige dette, jeg havde bedt om Ordet, men for at gøre opmærksom paa, at naar det ærede Medlem fra Ruds Vedby refererede til nogle Udtalelser, jeg havde fremsat som Ordfører for Embedslægeloven, havde det ærede Medlem ganske misforstaaet dem. Det, som hovedsagelig var Anledning i sin Tid til den Adresse, der kom fra tidligere Distriktslæger, var, at der i Embedslægeloven var indført en Aldersgrænse, og den stillede de tidligere Distriktslæger noget vanskeligt. Tidligere kunde Embedslægen sidde saa længe i sit Embede, som han mente, at han havde Kræfter og Evner til at udfylde det, og hvis han ikke blev afskediget af en eller anden Grund, har man set Folk sidde helt op til efter 70-Aars-Alderen og udføre deres Gerning. Saa blev der altsaa vedtaget en Bestemmelse i Embedslægeloven om, at Embedslægerne skulde afskediges ved 70-Aars-Alderen og derved blev adskillige af disse Læger meget daarligt stillet. Mange af dem havde først opnaaet deres Stilling i en ret sen Alder, idet mange af dem først havde opnaaet deres Embede efter at være fyldt tres; saa at de ikke kunde beklæde Embedet saa længe, som de havde gjort Regning paa, og netop ved de Krav, som Loven stiller, kunde de ikke have privat Praksis. Derved blev de i Virkeligheden daarligt stillet. Jeg mener derfor, at den ærede Ordfører (Koføed) har fuldstændig Ret, naar han i dette Tilfælde stiller Sygdom lige med Alder.

Det er netop Sagen. Her er der en Læge, der sad i et Distriktslægeembede, hvor han kunde passe sin Praksis — selv om han, som det ærede Medlem fra Mariager (H. P. Hansen [Randers Amts 1ste Valgkreds]) fremhævede, var en overordentlig human Læge, der ikke søgte at berige sig, havde han dog som Distriktslæge andre Indtægter end sin Løn —, og saa fik han Embedet som Fysikus og nu som Kredslæge, hvorved han var helt udelukket fra andre Indtægter end Embedsindtægten. Han bliver efter meget lang Embedsvirksomhed syg, og nu mener det ærede Medlem, at den Pension, der forlanges til ham, er urimelig høj. Jeg synes, den i Virkelig-